

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel ..... fr. 1.00

DE POSTRIJDER

BUREAU EN REDACTIE: Drukkerij COLLEGE — (Naam, Maatsch.) — TONGEREN

DER PROVINCIE LIMBURG WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

TONGEREN, 22 October 1927.

Kan de aarde nog meer menschen voeden.

Zwartkijkers houden niet op uit te roepen, dat de aardbol haast uitgeput is, niet meer in staat nog lang zijn bewoners te voeden.

hart. Eene klare goed verlichte kamer geeft den indruk van welbehagen, men ademt er gemakkelijk en blijft er met genoegen in.

Menschen, die duistere donkere krotten bewonen, zijn doorgaans bleek en ziekelijk. Lieden, die in lichte gezonde huizen wonen, zijn wel te pas, levenslustig en vaardig tot den arbeid.

In denouden tijd waren de woningen eenvoudiger en doelmatiger aangelegd. Rein gekalkte muren, dicht geolieverfde plankenvloeren, enkel een zindelijk verstrikkelde, al dat beslag van meubelering niet goed voor de behangers en slecht voor de gezondheid.

Thans laat men het stof vergaren in de dikke tapijten en de mikroben woekeren achter het papier dat de muren bekleedt. In de groote steden is er geen zuivere lucht. De dampkring hangt vol stof, herkomstig van den rook der schoorsteenen en gedroogde uitwerpselen van menschen en dieren.

De lucht eener huiskamer kan er schijnbaar helder uitzien, doch zit vol vuilnis en schadelijke kiemen. Wanneer hij zomeren dagen de luiten en venster gesloten zijn en door eene kloof een zomestralen binnendringt, ziet men in dien lichtstraal een gewemel van kleine stofjes die glinsteren en zijnelijk bezwijken dat de lucht met allerhande vreemde voorwerpen beladen is.

Men zal Marin aanhouden, hadden zij tot elkaar gezegd, en dan kunnen wij trouwen. — Marin doogt namelijk naar Elina's hand en vond genade in de oogten harer ouders.

De eerste vlucht. — De Parijzer — Matins herinnert er aan, dat het zaterdag dertig jaar met den wissel op een kouden en regenachtigen morgen de Fransche ingenieur Clement Ader, ten overstaan van een militair-commissie met zijn stoomvliegtuig "l'Avion" er voor het eerst in de geschiedenis der menschheid in gelukte een vlucht van 300 m. te volbrengen over de vlakte van Satory.

Twoe dagen te voren had Ader al een kleinere vlucht gemaakt en reeds in 1890 had hij met een ander toestel eenige sprongen van den grond weten te doen.

Doordat de noodige aanmoediging van loofhand, ook in geld uitbleef, maakte Ader ontmoedigd en verliet hij zijn toestel en zijn plannen.

Eerst een acht- à tien jaar later kwamen Santos Dumont en de Wrights toonen, dat Ader recht had en dat het vliegen nu te stellen, zwaarder dan de lucht inderdaad met alleen mogelijk was, maar ook gele kansen op verdere ontwikkeling bood.

Wie zou in Ader's diegen schied hebben, dat nog een twintig jaar later het vliegtuig in den grootsten aller oorlogen een rol van betekenis zou spelen en dat drie jaren later vluchten volbracht zouden worden van 5000 km. en meer?

Op zoek naar een Napoleonide. — EEN KLEINZOOON VAN NAPOLEON III. ALS HET NOOG LEEFT, IS HIJ NU 57 JAAR.

Er wordt eens in Frankrijk naar een verwanten van Napoleonide, een afstammeling van dien keizer gezocht, en wel vestigt Jean Bernard in de Avenue de la République op die interessante persoonlijkheid.

Hij deelt mede, dat de ongelukkige zoon van Napoleon III, prins Louis, die door de Zwabers werd gedood, op zijn 206 jaar verjaardag moet hebben bestaan met een Engelse dame, miss Mary Watkins, die hem en zoon schonk, Mary Watkins trachtte na den dood van den prins haar aanspreken te Chislehurst te doen geldend, doch werd niet ontvangen. Zij ging naar Parijs en omgaf daar het kind over aan zekere Bercy die zegde, dat de kleine een goede opvoeding kreeg. Terwijl de moeder naar Melbourne ging, trok prinses Mathilde zich het lot van den jongen aan. Hij leefde in 1897 te latinssexamen voor de Universiteit en werd aan keizerin Eugénie voorgesteld, die in later jaren haar natuurlijke kleinzoon herkendelijk erkende.

Verderzocht de overvoeding eene hoofdrol in de behandeling der borstkwalen.

BUITENLAND

FRANKRIJK. Een dorpsgebedenis. — ACHT BRANDSTICHTINGEN OM VAN EEN. — LASTIGE VRIJER AF TE KOMEN. — In het begin van de maand waren binnen enkele dagen tijd in het dorpe Bugue in Dordogne achtereenvolgens acht branden uitgebroken.

De zeven eerste branden booiden en andere eigendommen van de familie Emery in vlammen laten opgaan, de laatste had een loods van de familie Grandt verwoest.

De familie Emery had naambode brieven ontvangen, waarin een bepaald jongeman als de brandstichter werd aangewezen. Maar, een boere jongen werd als verdachte aangehouden.

Na enkele dagen kwam de groote verasaming, de aangehouden werd op vrije voeten gesteld en Elina, de 17 jarige dochter van de familie Emery met haar even jongen vriend André Loste werden gevraagd om te komen. Elina had met een verdoemde hand de brieven geschreven en André had de branden gesticht.

geen stutver in mijn zak en de schulden gemaakt om zijne moeder fatsoenlijk te laten begraven, was ik armer dan de meeste der Parijse bedienden. Had die willen studeeren. Ik wilde eveneens de geneeskunst uitoefenen. Maar het is duizendmaal gemakkelijker zijn examen af te leggen dan klanten aan te werven. Ik woonde op een zolderkamer. Daarbij een verschoten kostzolderkamer. Daarbij een verschoten kostzolderkamer. Daarbij een verschoten kostzolderkamer.

Van een Heimer, de kruidhandelaar die wien gij zooveen binnenloopt, is een schrandere jongen; vrij sterk in de plantkunde en met veel aanpak voor de medeeijnde beklacht heeft hij meer verstand dan eeraucht.

Hij stelde mij voor hem te helpen, en met tranen in de ogen nam ik zijn voorstel aan. Sinds den dood van mijne moeder is Heimer het enige wezen die mij sympathie betuigt. Ziehier wat de edelmoedigheid van zijn hart hem ingaf: hij bood mij aan gebruik te maken van 't vertrekje, dat hem tot eetzand diende. Ik kon er mij met het mottoeren van de ontleendende betreffende stukken bezig houden. Een kruidkundige wordt met vragen en raadplegingen overladen. Vincent verstrekte die kosteloos; hij besloot mij met die taak te belasten tegen een matige vergoeding. Wendde eene moeder met een ziek kind in de armen zich tot Vincent, dan opende deze de deur van zijn kabinet, liet het lijdend schepseltje binnentrekken, en mijn raadgeving werd met een frank betaald. Dat was weinig, niet waar? En toch werd Vincent's idee mij geluk. Ik husterde geduldig naar de klanken en sprak hert met zachtheid toe; ik had genoeg geleiden om hen te kunnen beklaagen, en ik voelde mij armer om mij het lot der beproefden aan te trekken. Al-

AMERIKA. Een merkwaardig paard. ZONDERLING GEWAL. In Virginia is een buitengewoon spiersterke paard ontdekt, dat in den loop van zijn leven 45 à 60 jaar oud werd, do bereikt tot aan de knie afgezwegen, en het en linkerarm met de ringvinger dier hand afgehaakt.

De experten welke dadelijk de overblijfselen ontzochten, zeggen, dat de misdaad moet bedreven zijn door iemand, die beenspouwer of iets dergelijks van stiel is, zoo zwaar zijn de afgeschudde der lichaamsdeelen beweestgesteld.

Op dit stukken papier, waarin de overblijfselen een voor een gewikkeld werden, stond een stuk gedrukt, gedateerd October 1926. Dit is waarschijnlijk gedaan om, zoo de misdaad later eerst aan het licht gekomen was, een gezegen aan de politie te bezorgen die hen basisdien op een verloopen spoor zou kunnen brengen, en doen twijfelen aan den waer datum der moord.

Het ongelukkig geschietten heeft uitgegleden, dat de misdaad nog zeer onlangs moet plaats gehad hebben, en dat de stukken van het lijk hoesteen te voren in het water kunnen gelezen hebben.

De dood van het slachtoffer moet veroorzaakt zijn door slagen, welke met een stomp voorwerp werden toegebracht, want het aangezicht was afgegrist vermint geworden.

De politie bezit een lijst van al de vrouwen, welke in den laatste tijd vermist werden, en het is te hopen, dat men, dank aan die lijst, iets meer van den moord van het slachtoffer zal kunnen vaststellen. Voor het oogenblik omhult nog steeds het grootste geheim de vreeselijke misdaad.

De dood van het slachtoffer moet veroorzaakt zijn door slagen, welke met een stomp voorwerp werden toegebracht, want het aangezicht was afgegrist vermint geworden.

De politie bezit een lijst van al de vrouwen, welke in den laatste tijd vermist werden, en het is te hopen, dat men, dank aan die lijst, iets meer van den moord van het slachtoffer zal kunnen vaststellen. Voor het oogenblik omhult nog steeds het grootste geheim de vreeselijke misdaad.

Een brutale roofoverval. — Te St-Michiels-Gestel heeft een brutale roofoverval plaats gehad.

Terwijl de man op eenigen afstand van het huis op het veld aan het werk was, zag een toetogte onbekende manspersoon, kans binnen te dringen in de woning van den landbouwer P. van Schijndel, welke woning geheel eenzaam is gelegen te midden der heide.

Vrouw van Schijndel was alleen thuis, schreef niet weinig toen zij, die persoon in haar huis zag. De overval werd zwaar op de vrouw, hield haar mond met zijn vuist dicht, en sleurde haar tot voor de kast, waarna hij licht dat geld verborgen was. Hij dreigde haar met een revolver, maakte met de andere hand de kast open en nam daarin de aanwezige geldbuis.

Toen hij de beurs in den zak gestoken had, dwong hij de vrouw, nog steeds met den revolver dreigende te zweeren, dat zij hem niet verraden zou en dra zij in een half uur tijds haar woning niet zou verlaten, waarna hij verdween.

Toen zij eenigzins van den schrik bekeken het veld vliep naar haar man, was de vogel natuurlijk gaan vliegen.

Onmiddellijk werd van de zaak aangifte gedaan en een onderzoek ingesteld; wat echter bemoeilijkt werd door de grooten voorspoor, dien den overval reeds had bekeken. Wel zou hij door eenige personen zijn gezien.

Zoo zou hij aan een jonken hebben gevraagd hoe laat de tram vertrok en aan een ander wanneer een auto ging in die richting Eindhoven.

Al wat men van zijn signaleent weet is, dat deze persoon, een dan gruis versleten jas droeg, waarna een grootscheur was die met een speld was dichtgemaakt.

Het ontbrekende bedrag zou, naar de vrouw zich herinneren kan, slechts een paar gulden bedragen.

Jubileum-feesten voor het 10 jarig bestaan der sovjets-republiek. — In het Fransche Paleis, te St-Petersburg, is de jubileumzitting van het centraal uitvoerend comité geopend. Dit is de inleiding tot de feestelijkheden naar aanleiding van het tienjarige bestaan der sovjets-republiek. De feestelijkheden zullen een maand lang duren.

De hoofdartikelen van de bladen schietten op plechtigen toon de tegenwoordige positie van Rusland. Al is 't zoo heet het daarin is de socialistische ideestrooming nog met de reuk, toen het twijfelvrij verand in de hule werelde, toen de arbeidersklasse haar eigen bas is en dat de bouw van een socialistische maatschappij wat het germaatschap is, geerd is. Alleen de aanhangers van Trotski spreken van kapitalistische vinding van de Russische revolutie. Voor hen is dan ook geen plaats meer in de sovjets-republiek.

Naast de feestelijke hoofdartikelen vindt men nieuwe listen van oppositionele leden van de partij uit alle delen van het rijk, die ontsloten zijn geworden.

Zondag avond zijn te St-Petersburg drie vreeselijke arbeidersaafvaardigingen aangekomen: de Duitse afvaardiging bestaande uit 61 leden, de Zwitserische uit 15 en de Belgische uit 11 leden, voor het meereuvel socialistien.

vertrik ik naar het Oosten; en ik zie het u reeds, velloof ik gisteren en ik daardt terugkeerde.

Remy greep den hoofd bij zijn zijvenen halssand en sprak vlindend toe: — Wees maar gerust, brave jonken, my oeff niet; mijnheer is mijn vriend, ik zijne hand en geef hem een post. — Hasard geboezemde dat gebed. — Zie dat lijkteken eens, hernam de lousge man. — 't Is verbaazend, die word moet vreeselijk zijn geweest. — Ik heb ze gezien, dokter. — Gij vindt dien hond dus gekwetst. — Reutelen. — Ongetwijfeld begreep Hasard dat zijn nieuwe meester van het tooneel sprak dat er zokersen nacht op de baan van Nantant naar de Bonbons werd afgesneld, want hij liet een zeker genul ontsnappen. — Hij verstaat alles, zei Posquères alles, en ik zweer u dat hij met zijn buitengewoon instinkt, zoo hij zich oit tegenover den man bevinden mocht welke hem den messteek toebreacht, dezen naar de keel springen en ongenadig verwoegen zou. — Hasard begon veraarlijk te blaffen. — Geduld! zei Posquères, geduld! mijn goede hond; we zullen zoeken en wat ik zoek, vind ik. — Hij sloot den halssand weder om den nek van het dier, dat voor zijn voeten over het tapijt rolde. — Xavier stond op. — Wanneer kan ik terugkomen? vroeg hij. — Dezen avond niet; ik zal mevrouw de Montgrand een bezoek brengen. — Tot morgen, antwoorde Xavier Argental.

Beschouw de waterwegen van Brazilië. De Europeesche stroomen zijn bekkies, vergeleken bij den Amazone, Madeira, Araguay, Tocantins, enz. De Amazonestroom stort meer water in den Oceaan dan Nijl, Blauwe stroom, Giele stroom, Ganges, Mississippi en nog eenige andere te samen gerekend. Deze stroom doet bij zijn monding de haren van den Oceaan drie honderd kilometers ver wijken. Wat een onvergrijpbaar schat van beweetkracht ligt daar voor de toekomst in verborgen.

En de Braziliaansche wouden? Zij bedekken het grootste deel van het grondgebied en vertegenwoordigen den grootsten houtvoorraad der aarde. Een groot aantal van die wouden zijn nog ongerept; er werd nog geen boom in geveld.

De bodem is geschikt voor velelei teelten. Hij wordt alleen in de daligheid van den Oceaan bewerkt.

De teelt van koffie, cacaohout, mais, cacao rietsuiker, rijs, tabak en fruit zou zeer sterk kunnen uitgebreid worden.

Zoo Brazilië slechts het derde van zijn grondgebied tot teelten berijdt zal dit land een der sterkste economische mogendheden zijn.

Hetzelfde kan gezegd worden over andere Zuid-Amerikaansche Staten. Is Argentinië nu is ois niet een der grootste voortbrengers van granaal en ve?

Neen, onze planct heeft alles nog niet zezzen wat zij geven kan. Zij kan driemaal meer menschen voeden dan er thans op wonen. De zwartkijkers mogen gerust zijn; onze achterkleinkinderen zullen nog niet van gebrek omkomen.

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER »

HET KASTEEL DER AFGRONDEN.

Mijne arme moeder zou gemeend hebben aan haren plicht te kort te schieten, zoo zij niet gepoogd had te voldoen aan den wensch van haar kind, hoe onredelijk deze ook was; zij raadpleegde slechts haar moed en vertrouwen en beloofde mijnen verlangen te zullen uitvoeren. Een oude priester, wiens ze naar vergeenheid en mijn wil toevertrouwde, vergemakkelijkte haar het middel om mij te laten studeren. Ik leerde veel, ik leerde vlug, met de haast van een scholier, die wet dat de tijd duur en het brood scharsch is. Ik moest tal van uitvluchten bedenken om mijn lessen te leeren uit boeken van mijn kameraden en strafwerk schrijven van eenige hunner om mij papier te verschaffen.

om die bewonderenswaardige meester te helpen. Van het oogenblik af dat ik mij mijn ik-zucht verveet, wilde ik beproeven er af te zwoegen van te herstellen. De gezondheid van mijne moeder nam steeds af; ik moest kersen haar leven te verlenen. Ik besloot geneesheer te worden ten einde haar herstel te bewerken. Dat was hard, zeer hard, ge loof me; maar ik had reeds proeven van mijne wilskracht geleverd; en ditmaal zeg geveerde ik over ontzettende moeilijkheden. Ik werd bereider van stukken voor de ontleekunst bestemd, en vond mijn bestaan in het monteeren van geraamten, het zuiveren van bekkenen en het opzetten van lichto vischsen en vogels.

Om onze neerige huishouding voor den ondergang te behoeden, verrichtte mijne moeder wonderen van spaarzaamheid. Met niets voorzag zij in ons bestaan. Ha! hoe verlangend blikte zij mijn laatste examen te gemeet! met ongeduld telde zij de dagen.

— Mocht ik u dokter kunnen noemen? zei ze mij glimlachend. — Ja, zij glimachte, alhoewel ze zwak en ziek was. — Ik vergist mij niet; de wetenschap herfuilde mij. — Zij is verloren! — Mijn hart poogde mij te overreden dat ik haar den dood betwisten kon. Zij maakte het laatste gesmeeten waarnaar ze in de zeer werd verlangde. En als verwachtte zij niets anders dan dat, den eigen dag waarop de faculteit van Parijs me mijne graden gaf, stierf mijne moeder in mijne armen.

Xavier hield op met spreken; de tranen versterkten zijn gemoet. — Na een omzien stilde hervatte hij: — Ik meende mijne hardste beproevingen achter den rug te hebben, maar ik vergiste mij. In het besit van mijn dokterstipendium

geen stutver in mijn zak en de schulden gemaakt om zijne moeder fatsoenlijk te laten begraven, was ik armer dan de meeste der Parijse bedienden. Had die willen studeeren. Ik wilde eveneens de geneeskunst uitoefenen. Maar het is duizendmaal gemakkelijker zijn examen af te leggen dan klanten aan te werven. Ik woonde op een zolderkamer. Daarbij een verschoten kostzolderkamer. Daarbij een verschoten kostzolderkamer. Daarbij een verschoten kostzolderkamer.

(Wordt vervolgd)